

Foreningen
Cancerramte Børn

Pressemeddelelse:

7. juli 2008

Hjælp til familier med kræftramte børn

Den psykosociale belastning i familier, hvor et barn er ramt af kræft, kan splitte en familie ad. Hverdagen har ofte svært ved at hænge sammen og forældre i krise har hverken overskud til hinanden eller søskende, og familien risikerer at gå i stykker. Men det sociale netværk kan lette presset ved at hjælpe med de små praktiske ting i hverdagen, viser nye undersøgelser fra Foreningen Cancerramte Børn som sammen med Nutricia nu udgiver en håndbog for pårørende.

'Hjælp med at slå græsset, fyld fryseren med kødsovs, eller tag lillebror med i Tivoli'. Det er nogle af de råd, du kan finde i den nye håndbog: *'Mor, far og cancer'* - En vejledning for pårørende.

Håndbogen, der er finansieret af Nutricia, er udgivet af Foreningen Cancerramte Børn med det formål at give de kræftramte familiers pårørende nogle redskaber, så de bedst muligt kan støtte op om den nødstedte familie. Og det er helt nødvendigt, for stressen i hverdagen kan nemt få en familie til at krakelerer, fortæller foreningens formand Jan Johnsen: *"De færreste ved, at når et barn får konstateret kræft, så er det ofte også startskuddet for en familie i krise. Mange af vores familier krakelerer. De oplever skilsmisse, depression, evindelige konflikter mellem voksne, der mangler overskud, søskende, der savner opmærksomhed og får psykiske mén - og et arbejdsliv, der hurtigt kommer til at hænge i laser."*

Cancerramtes forældre psykisk hårdt belastet

Baggrunden for håndbogen *"Mor, far og cancer"* er interviews med de cancerramtes forældre og pårørende til familierne og de viser at familien er hårdt ramt. Det bekræftes af bl.a. af Drifa B. Gudmundsdottir, CandPsych, Phd. fra Århus Universitet som har forsket i psykosocial belastning hos forældre til børn med kræft. Hun har netop dokumenteret at der i disse familier *"er en højere forekomst af depression, angst, posttraumatisk stress m.m. end forældre til raske børn"*.

Netværket kan være stødpude for de cancerramte familier

Rebekka Buhl Nielsen fra Det Folkesundhedsvidenskabelige Fakultet, Syddansk Universitet, har samtidig netop afsluttet sit bachelorprojekt om netværkets rolle i hjælpen til de kræftramte familier. Hun bekræfter at: *"netværkets hjælp og tilstedeværelse kan gøre en kæmpe forskel for både det enkelte familiemedlem og familien som helhed i håndteringen af cancerdiagnosen og de omfattende konsekvenserne heraf. Jo flere tilgængelige ressourcer familien har, desto bedre kan de overkomme krisen. Udgangspunktet for netværkets hjælp bør være kontinuerlig indføling med familiens behov og ønske om hjælp samt netværkets*

engagement dog forudsat af, hvad den enkelte ressourceperson kan tilbyde. Det er ofte individuelt hvorledes de enkelte familiemedlemmer i en cancerramt familie håndterer sygdomssituationen. Derfor er det ligeledes overvejende individuelt, hvorledes familiemedlemmerne ønsker netværkets hjælp, hvilket er et skisma, netværket bør være opmærksom på og holde sig for øje i tråd med deres hjælpeforanstaltninger.”

Svært at give den rigtige hjælp

Desværre finder mange pårørende det svært at hjælpe – og give - den rigtige hjælp. Det problem skulle den nye håndbog gerne gøre sit til at løse. Og en af hovedkonklusioner er, at netværket ikke skal opgive at hjælpe, selv om de måske ind imellem mødes med humørsvingninger eller afvisninger. Den kriseramte familie har nemlig sjældent selv overskud til at koordinere sociale aktiviteter eller bede om hjælp.

Kontaktinfo:

Hanne Bille, Pressekoordinator i Foreningen Cancerramte Børn, tlf. 40 58 16 27

Jan Johnsen, Formand for Foreningen Cancerramte Børn, tlf. 20 30 09 05

CandPsych, Phd studerende, Drifa B. Gudmundsdottir: Tel: 89424995/76267851

Rebekka Buhl Nielsen, bachelor i Folkesundhedsvidenskab (Bac.scient.san.publ.), Syddansk Universitet i Esbjerg, tel. 26 74 85 34

Sponsor: www.nutricia.dk

Om børnekræft

I år får ca. 200 børn diagnosen kræft.

I Danmark er cancer den hyppigste medicinske dødsårsag hos børn ældre end et år, og et ud af 450 børn får cancer inden 15-årsalderen. I dag overlever langt flere børn end tidligere. 79 pct. af de kræftramte børn er i live fem år efter diagnosen stilles.

Om foreningen Cancerramte Børn

En uafhængig støtteforening for børn med kræft, deres familier, pårørende og andre interesserede. Det primære arbejde består i at lave arrangementer og aktiviteter for kræftramte børn og deres familier.

Om forældre

Der er en overvægt af skilsmisser under sygdomsforløbet og også efter barnet enten er blevet rask eller er død. Der er også problemer, når forældrene vender tilbage til arbejdsmarkedet. Her kan de føle sig meget udenfor og måske fagligt bagud efter måske flere års fravær.

Endvidere kan forældre til kræftramte børn have svært ved at få job, da en del arbejdsgivere forventer psykiske problemer på grund af barnets sygdom og måske død. Derfor er der også mange forældre som skifter arbejdssted efter sygdomsforløbet.

Om søskende

Foreningen holder hvert år to Raske Søskende Weekender. Det er weekender, hvor formålet er at forkæle de raske søskende, og at lade dem være i centrum for engang skyld. Den ene af dagene er der psykolog på, som giver søskende værktøjer til at komme videre.

Raske søskende lider selvfølgelig under at have en kræftramt søskende og den frygt, der er forbundet med det. Samtidig føler de sig også svigtet af forældrene, og det kan give skader på langt sigt.

Om bedsteforældre

Bedsteforældre føler sig hårdt ramt. De skal både se deres barn og barnebarn være ulykkeligt, uden at de kan stille ret meget op. Forældrene har ikke ressourcer til også at støtte bedsteforældrene. Derfor mødes en gruppe bedsteforældre til kræftramte børn hver tredje måned i foreningen.

Sagt om psykosocial belastning:

"Forældre til børn med kræft har en højere forekomst af psykosocial belastning i form af depression, angst, posttraumatisk stress belastning, m.m. end forældre til raske børn. Belastningen er generelt højest blandt mødrene, efterfulgt af fædre og søskende som er ca. lige belastede, mens børnene som har kræft klarer sig bedre rent psykisk end alle andre familiemedlemmer. Arbejdsmæssig deroute er uden tvivl en realitet blandt mange forældre. Her tænker jeg mest på mødrene, da det oftest er dem der tager orlov p.g.a. barnets sygdom. Det kan være svært at komme tilbage på arbejde hvor man har været i gennem den her følelsesmæssige rutchebane som sygdommen medfører". (Drifa B. Gudmundsdottir, CandPsych, Phd. fra Århus Universitet)